

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/39/2015
Identifikačné číslo spisu:	5014201353
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5014201353.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Z. G. R., nar. XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, bytom S., K. XX, zast. JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Sibírska č. 4, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.09.2014, o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/343/2014-51 zo dňa 25.03.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/343/2014-51 zo dňa 25.03.2015 v časti o trovách konania p o t v r d z u j e .

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým uznesením zastavil konanie a zároveň uložil odporkyni nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 218,79 € na účet jeho splnomocneného právneho zástupcu JUDr. Mariána Ďurinu.

Výrok o trovách napadol navrhovateľ odvolaním, v ktorom žiadal odvolací súd, aby predmetné uznesenie v napadnutom výroku zmenil podľa § 220 OSP a zaviazal odporkyňu nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 291,72 € na účet jeho splnomocneného právneho zástupcu JUDr. Mariána Ďurinu.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že v priebehu konania o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia odporkyne, táto vyhovelá navrhovateľovi v plnom rozsahu. Z tohto dôvodu navrhovateľ podaním zo dňa 24.03.2015 zobral žalobný návrh späť v celom rozsahu. V konaní bolo preukázané, že opravný prostriedok navrhovateľa bol podaný dôvodne, a len v dôsledku správania sa odporcu vzal navrhovateľ svoj návrh späť. Súčasťou podania navrhovateľa zo dňa 24.03.2015 bola aj tabuľka s vyčíslením odmeny právneho zástupcu za jednotlivé úkony právnej služby (t. j. 4 úkony právnej služby s odmenou v sume po 64,54 € a režijný paušál za 4 úkony právnej služby po 8,39 €) a ich chybnou sumarizáciou v sume 218,79 €

namiesto 291,72 €. Túto chybu vo výpočtoch urobil právny zástupca navrhovateľa pri vyhotovení predmetného podania. Rovnako právny zástupca uviedol sumu 218,79 € aj v petite podania.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadrila tak, že odvolanie navrhovateľa je nedôvodné a navrhuje aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu v časti o uložení povinnosti odporkyni zaplatiť trovy konania zmenil tak, že náhradu trov konania žiadnemu účastníkovi konania nepriznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku o trovách nie je dôvodné.

O trovách konania krajský súd rozhodol primerane podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP vety prvej v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 OSP, podľa ktorého, ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. V predmetnom konaní, napriek tomu, že konanie bolo zastavené, bol navrhovateľ úspešným účastníkom konania, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania. Navrhovateľ si náhradu trov konania uplatnil vo výške 218,79 €. Krajský súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 218,79 EUR pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia vypočítaných podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej „vyhláška“) za tieto úkony právnej pomoci: prevzatie a príprava zastúpenia /§ 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky/, podanie opravného prostriedku dňa 25.01.2015, podanie návrhu - späťvzatie opravného prostriedku dňa 24.03.2015 a režijný paušál za tri úkony právnej služby.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Ak účastník konania do rozhodnutia, resp. do troch dní od rozhodnutia podal návrh na rozhodnutie o trovách a tie v návrhu špecifikoval, ale v menšom rozsahu než ako mu v skutočnosti patrili, súd prizná trovy len v navrhovanom rozsahu a len v takomto rozsahu v písomnom vyhotovení rozhodnutia tieto trovy určí.

Zrieknutie sa práva na náhradu trov konania sa v judikatúre hodnotí ako procesný, aj keď neupravený inštitút. Odlíša sa od inštitútu vzdania sa práva podľa hmotného práva. Z toho vyplýva, že stačí, ak sa oprávnený účastník zriekne náhrady trov vo vzťahu k súdu, nemusí to tak byť vo vzťahu k jeho odporcovi. Účastník sa môže zrieknuť náhrady trov konania aj sčasti. Súd mu vtedy neprizná časť, ktorej sa zriekol. Z toho, že účastník výslovne uplatnil náhradu trov len v určitej výške a celková náhrada trov je vyššia, možno vyvodzovať (§ 41 ods. 2), že v ostatnej časti sa náhrady trov zriekol. Vyplýva to z dispozičnej zásady, ktorá sa v súčasnosti uplatňuje pri priznávaní práva na náhradu trov.

Z podania, ktorým navrhovateľ vzal opravný prostriedok späť odvolací súd zistil, že tento si výslovne uplatnil náhradu trov len v určitej výške, t. j. 218,79 €. Preto súd prvého stupňa nepochybil a nemožno mu vytýkať, keď náhradu trov konania priznal v požadovanej výške. Z uvedeného dôvodu nebol predpoklad na zrušenie takéhoto rozhodnutia súd prvého stupňa.

Podľa § 153 ods. 2 OSP súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250ja ods. 2 OSP odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za

potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Ustanovenia § 214 ods. 1, 4 a 5 sa v konaní podľa tejto časti nepoužívajú.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so záverom krajského súdu, ktorý priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia podľa špecifikácie návrhu navrhovateľa. Námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní preto nepovažoval za opodstatnené a napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správne.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovení § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1, § 250k ods. 1 a navrhovateľovi ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.